

всакой който ме исповѣда предъ человецѣи те, и ѿнѣи человекскій, ще да го исповѣда предъ Ангелы те Бжїи.

9 Я който се ѿрече ѿ мене предъ человецѣи те, и той ще вжде ѿреченъ предъ Ангелы те Бжїи.

10 И всакой който рече слово (хвало) на ѿна человекскаго ще да мѣ се прости: а който похубли на Дха сватаго, не ще да мѣ се прости.

11 И когато вы доведатъ предъ соборища та, и предъ властелинства та, не грѣшайте какво или що ще да ѿговорите, и що ще да речете:

12 Защото стѣи Дхъ ще вы научи въ онѣи часѣи онѣа (словеса) што трѣбва да речете.

13 И нѣкой ѿ народатъ мѣ рече: Оучителю, речи на кратка ми да раздѣли съ мене наслѣдїе то.

14 Я Исусъ мѣ рече человекче, кой ме е поставилъ сдѣла или дѣлитель надъ васъ;

15 И рече имъ: глѣдайте (хубаво) и варѣйте се ѿ лакомство то: защото и да е артжкъ нѣкомѣ иманѣто живото мѣ не е ѿ негѣ.

16 И рече имъ една притча, и говореше: на единъ богатъ человекъ много жито се роди на нивы те.

17 И мыслеше въ себе си, и говореше: що да направимъ; понеже немамъ гдѣ да соберемъ плодове те мои.

18 И рече: това ще да направимъ: ще да развалимъ житнициы те си, и ще ги направимъ по голѣмы: и ще да соберемъ тамъ сички те жита мои, и благополучїа та мои.

19 И ще речемъ на дша та си: дше, имашъ много добршии, наотвены за много годины: почивай, їждь, пїй, и весели се.

20 Я Бгъ мѣ рече: бездмншй человекче, въ тѣа нощъ ще да поискатъ дша та ти ѿ тебе: а онѣа що си приготвилъ, комѣ ще да вждатъ;

21 Такъ вѣва на оногѣа, който собира за себе си, а не когатѣе въ Бга.

22 И рече на оученицы те си: за това ви говоримъ: не грѣжайте се за живѣтатъ си, що ще да їдѣте: нито за тѣло то ви, во що ще да се ѿвлечѣте.

23 Дша та е по голѣма ѿ истїе то, и тѣло то ѿ ѿвлекло то.

24 Глѣдайте враны те, за що ни сѣатъ, ни жнатъ, който нито скрѣвалища, нито житнициы иматъ, и Бгъ ги храни: колко повече степѣ докри вше ѿ птицы те;